

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 428/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti PETRODOM trade, s. r. o., Mikulášska 1, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Tomášom Vaňom, advokátska kancelária, Námestie SNP 23, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžr 94/2014 z 23. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti PETRODOM trade, s. r. o., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžr 94/2014 z 23. marca 2016 **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti PETRODOM trade, s. r. o., vo zvyšnej časti **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

3. Odkladá sa vykonateľnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžr 94/2014 z 23. marca 2016 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti PETRODOM trade, s. r. o., Mikulášska 1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžr 94/2014 z 23. marca 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu podanej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu Okresný úrad Ilava, katastrálny odbor (ďalej len „správny orgán“) na Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“). Krajský súd v uvedenej veci vedenej pod sp. zn. 15 Sp 14/2014 uznesením z 20. mája 2014 rozhodol o zastavení konania pre späťvzatie opravného prostriedku sťažovateľkou. Proti označenému uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že ho odmietol ako oneskorene podané. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že najvyšší súd pri posúdení otázky včasnosti odvolania vychádzal len z pečiatky pošty na obálke pripojenej k odvolaniu bez ďalšieho skúmania.

Sťažovateľka v sťažnosti tvrdí, že v dôsledku nesprávneho zistenia najvyššieho súdu týkajúceho sa podania odvolania na poštovú prepravu bola ukrátená o meritórne preskúmanie jej odvolania, keďže najvyšší súd ho odmietol z procesného dôvodu oneskoreného podania. Sťažovateľka v tejto súvislosti k sťažnosti pripojila aj dôkaz podací lístok, z ktorého má vyplývať, že jej odvolanie bolo podané včas. Sťažovateľka poukázala aj na nález Ústavného súdu českej republiky vo veci sp. zn. IV. ÚS 325/96 z 8. decembra 1997, v zmysle ktorého rozhodujúcim pre zachovanie lehoty na podanie opravného prostriedku je v zmysle poštového poriadku podací lístok, ktorým pošta potvrdzuje príjem doporučenej zásielky. V nadväznosti na to ďalej poukázala aj na judikát najvyššieho súdu

(R 34/1978), v zmysle ktorého ak sa podanie adresované súdu odovzdá pošte na prepravu ako doporučená zásielka, nie je z hľadiska zistenia dátumu odoslania zásielky rozhodujúca len podacia pečiatka na obálke zásielky. Sťažovateľka tvrdí, že napadnuté uznesenie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a jeho nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku nedostatočného postupu najvyššieho súdu pri zisťovaní skutkového stavu, pričom sťažovateľka poukazuje na to, že najvyšší súd „*svoje rozhodnutie oprel o jediný dôkaz, aj to o dôkaz, ktorý nemožno považovať za relevantný*“ v zmysle citovanej judikatúry, preto je presvedčená o tom, že napadnutým uznesením najvyššieho súdu došlo k porušeniu jej označených práv.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci rozhodol takto:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 23.03.2016, sp. zn.: 2Sžr/94/2014 porušil základné právo spoločnosti PETRODOM trade, s.r.o. na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.03.2016, sp. zn.: 2Sžr/94/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.“

Sťažovateľka sa súčasne domáha, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia najvyššieho súdu z dôvodov uvedených v sťažnosti.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že napadnutým uznesením najvyššieho súdu boli porušené jej označené práva podľa ústavy a dohovoru.

1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho súdu

Ústavný súd predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie v tejto časti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

2. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd konštatuje nedostatočné pomenovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Článok 48 ods. 2 ústavy upravuje hneď niekoľko základných

parciálnych práv účastníkov konania, preto sa štandardne vyžaduje, aby sťažovateľka označila základné práva nielen označením príslušného článku ústavy, ale aj ich slovným pomenovaním, čo sťažovateľka neurobila v petite svojej sťažnosti dôsledne. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že ani z odôvodnenia sťažnosti nie je možné jednoznačne určiť, ktoré parciálne právo podľa označeného článku ústavy mala sťažovateľka na mysli.

Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia sťažnosti v tejto jej časti v spojení s jeho neurčitým petitom významné procesné dôsledky. Samotný subjektívny názor sťažovateľky o porušení jej neidentifikovaného základného práva podľa ústavy v spojení s nedostatočným odôvodnením sťažnosti v tejto jej časti, spôsobuje taký rozsah nedostatkov zákonných náležitostí sťažnosti v tejto časti, ktoré ústavný súd nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Pretože sťažnosť v tejto časti neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce jednoznačné odôvodnenie ako východiskový rámec sťažnosti obsahovo korešpondujúce s určitým návrhom na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky jej sťažnosti v tejto časti odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

Zároveň ústavný súd pripomína, že pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd rozhoduje o jeho prijatí len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta (napríklad I. ÚS 50/01).

3. Sťažovateľka zároveň v sťažnosti žiadala ústavný súd, aby vyhovel jej návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ktorý odôvodnila tým, že z dôvodu právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého uznesenia príslušný kataster môže ukončiť katastrálne konanie, ktoré bolo napadnutým uznesením *de iure* zastavené,

a pokračovať v ďalšom konaní nasledujúcom v poradí a v tomto konaní aj rozhodnúť o prevode nehnuteľností, teda reálnou hrozbou ujmy na jej vlastníckych právach.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Ústavný súd po preskúmaní dôvodov návrhu konštatuje, že sťažovateľke hrozí v dôsledku vykonateľnosti napadnutého uznesenia nepomerne väčšia ujma, ako môže hroziť iným osobám pri odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia, pričom zároveň konštatuje, že odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom, preto dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na odloženie vykonateľnosti, preto tomuto návrhu sťažovateľky vyhovel (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2016